

Supernatural vs. Superstition - Extraterrestrial Life, Part I

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

Passages from Tanach

1. Tehillim 68:18 (JPS)

רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן

The chariots of G-d are myriads, even thousands upon thousands

2. Tehillim 145:13 (JPS)

מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור

Thy kingdom is a kingdom for all ages, and Thy dominion endureth throughout all generations.

3. Shir haShirim 6:8 (JPS)

ששים המה מלכות ושמונים פילגשים ועלמות אין מספר

There are threescore queens, and fourscore concubines, and maidens without number.

Popular Jewish literature

4. Jonathon Keats: The First Intergalactic Art Exposition http://www.magnes.org/about/press/news_26.html

Concluding centuries of speculation about extraterrestrial intelligence, conceptual artist Jonathon Keats has discovered that a radio signal detected by the Arecibo Observatory in Puerto Rico contains artwork broadcast from deep space. Initially dismissed by researchers as meaningless, the transmission – which originated between the constellations Aries and Pisces thousands of years ago – is now claimed to be the most significant addition to the artistic canon since the Mona Lisa, or even the Venus of Willendorf.

Painstakingly decoded and transferred onto canvas by Keats, the artwork will be unveiled to the public at the Magnes on July 30, 2006. "This is the ultimate outsider art," notes Keats. "Historically our culture has ignored extraterrestrial artistic expression. Exhibited at the Magnes, the art becomes accessible to everyone... Researchers expect intelligent life elsewhere in the universe to behave just like them. Since scientists are mathematical, they expect extraterrestrials to broadcast the digits of pi or the Pythagorean theorem."

Keats began seriously to question the wisdom of these assumptions while conducting independent research early last year. "If I were an extraterrestrial trying to communicate with beings elsewhere in the universe, I certainly wouldn't transmit something they already knew," he argues. "I'd try to express something about myself, as profound as possible, in the most universal language I could imagine: I'd send art."

The participation of the Magnes was crucial, according to Keats. "While it would be presumptuous to make claims about the religious background of beings elsewhere in the universe, I doubt that I'd have been able to appreciate extraterrestrial artwork had I not been brought up Jewish," he says. "Growing up in a Diaspora culture has naturally sensitized me to work unacknowledged by, and even laughable to, the mainstream. Approaching art from a Jewish perspective, chief curator Alla Efimova and the entire Magnes staff were completely open to the work I presented."

The Magnes staff was also open to Keats's suggestion that the generous loan of extraterrestrial art be reciprocated, and have provided facilities for him to transmit his own abstractions – inspired by works in the museum collection – out into deep space. This unprecedented interstellar cultural exchange will be ongoing for the six-month run of the exhibition.

5. R' Aryeh Kaplan, The Aryeh Kaplan Reader

One of the unique aspects of Judaism is its far reaching universality. Not only does Judaism provide a lesson for every human being, its teachings extended to the very boundaries of the universe.

It is an axiom of Judaism that the entire universe was created for the sake of man. In one place, the Talmud reckons that there are some [10 to the 18th power] stars in the observable universe, and explicitly states that they were all created for the sake of man. It goes further to state that all the angels and spiritual worlds also only exist for this purpose.

Of course, this immediately raises a question that many find quite difficult. How is it possible that man, living on a dust mote called planet Earth, should be the center of the universe?

Interesting midrashim

6. Bereishit Rabbah 9:2

את הכל עשה יפה בעתו... א"ר אבהו מכאן שהקב"ה היה בורא עולמות ומחריבן בורא עולמות ומחריבן עד שברא את אלו אמר דין הניין לי יתהון לא הניין לי, אמר רבי פנחס טעמיה דרבי אבהו וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, דין הניין לי, יתהון לא הניין לי.
It is written (Ecclesiastes), 'He made all in its proper time.'... R' Avahu said: We see from here that Gd created worlds and destroyed them, created worlds and destroyed them, until he created these and said, 'This is good for me, those were not good for me.' R' Pinchas said: R' Avahu based himself on the verse, 'And Gd saw all that He had created, and it was very good' - This good for me, those were not good for me.

7. Talmud, Avodah Zarah 3b

ובליילא מאי עביד איבעית אימא מעין ימא ואיבעית אימא רוכב על כרוב קל שלו ושט בשמונה עשר אלף עולמות שנאמר +תהלים סח+ רכב אלקים רבותים אלפי שנאן אל תקרי שנאן אלא שאינן [כלו' חסרים]
Gd rides a swift cherub and travels among 18,000 worlds, as it is written...

Weighing the arguments

8. Rabbi Chasdai Crescas (1340-1410 Spain), Or HaShem 4:2 – In favour

מהם, שאיך שיהיה שהוית העולם, אם שהיתה רצונית או מחויבת, מה המונע שלא לחול הרצון או החיוב בעולם אחר או עולמות זולת זה? מהם, כי למה שהתבאר שהוית העולם רצונית, על צד ההטבה והחנינה, והוא מבואר, שאין שם כילות וצרות עין להיטיב, כל אשר יוסיף בעולמות יוסיף בהטבה, ולזה כבר יתכן, שיהיו בכאן עולמות רבים.

Among them: However the world was created, whether by desire or requirement, why couldn't the desire or requirement include another world or worlds, beyond this one?

Among them: According to our explanation that the world was created at [Divine] desire, to provide good and favour, it is clear that the desire to provide good has no stinginess, and adding worlds would add to the provision of goodness. It is possible, then, that there could be many worlds.

9. Rabbi Chasdai Crescas (1340-1410 Spain), Or HaShem 4:2 – Opposed

ומהם, כי למה שלא נמצא רבוי אישים אלא באישים ההויים הנפסדים, כמו בבעלי חיים ובצמחים; הנה יראה, שהרבוי בהם לתכלית שמירת המין לבד; ולזה היו האישים הבלתי נפסדים, בלתי נמצא בהם רבוי. ויתחייב אם כן, שהעולם, אחר שהתבאר היותו בלתי נפסד, שלא יהיה בו רבוי.

ומהם, כי למה שהפועל למציאות הוא אחד בתכלית הפשיטות, כבר יראה, שהנמצא ראוי להיות אחד. אם למה שהוסכם עליו, שמהאחד הפשוט לא יתחייב אלא אחד פשוט, ואם למה שכבר יראה, שהשלמות הגדול לנמצא הנאצל — שיתדמה בכל מה שאפשר למאציל

Among them: Multiplicity exists only in entities which are vulnerable to deterioration, like animals and plants. This indicates that multiplicity is only to preserve species, which is why non-deteriorating entities do not have multiplicity. Since the world cannot deteriorate, this mandates that there be no multiplicity.

Among them: The Creator of all existence is One, in the purest sense, and so it would be suitable for that which exists to be one. This is because of the accepted point that a pure One should only create a pure one. It is also because the great perfection of something which exists and is influenced is to resemble that which influences, to the extent possible.

10. Rabbi Chasdai Crescas (1340-1410 Spain), Or HaShem 4:2 – Resolution

ובאשר היה זה כן, והוא, שכבר התבאר שאין בכל הטענות שזכרנו, אם לצד החיוב ואם לצד השלילה, שיתן האמת בדרוש; ומה שהתבאר מהם היא אפשרות הרבוי לבד, הנה ראוי שלא נרחיק מה שבא בדרש לקצת רז"ל. אמרם בראשון מע"ז ג: "מלמד ששט ב"י"ח אלף עולמות". והכונה בו, שהשגחתו משוטטת בכל העולמות ההם.

Since it is true that none of the reasons we presented, positive or negative, are sufficient grounds to determine the truth, and what they provide is only the possibility of multiplicity, it is appropriate that we not distance the lesson of some of our Sages, from Avodah Zarah 3b, "This teaches that He travels among 18,000 worlds," meaning that His supervision travels among those worlds.

A philosophical approach - Anthropocentricity - Rambam vs. Rav Saadia Gaon

11. Rambam, Moreh haNevuchim 3:13 (Friedlander translation - <http://www.sacred-texts.com/jud/gfp/gfp149.htm>)

והוא שיאמר למי שיאמין זה שהכל מפני זאת התכלית כלומר מציאות האדם, אם הבורא יכול. שימציאהו מבלתי אלו ההצעות כולם או אי איפשר שימצא אלא אחריהם, ואם יאמר אומר שאיפשר ושהשם יכול להמציא אדם מבלתי שמים ע"ד משל, יש לשאול א"כ מה תועלת באלה הדברים כולם, אחר שאינם התכלית אבל הם מפני דבר שאיפשר המצאו מבלתי אלו כלם, ואפילו אם היה הכל מפני האדם ותכלית האדם לעבוד השם כמו שנאמר, השאלה קיימת, והיא מה התכלית בהיותו עובד והוא יתעלה לא יוסיף שלמות אם יעבדוהו כל מה שברא וישיגוהו תכלית ההשגה, ולא ישיגוהו חסרון אם לא יהיה זולתו נמצא כלל, ואם יאמר אומר אין זה לשלמותו אכל לשלמותו, כי הוא הטוב לנו והוא שלמותו, תתחייב ההשאלה בעצמה ומה תכלית מציאותנו בזה השלמות, א"א בהכרח מבלתי שיגיע הענין בנתינת התכלית אלא כן רצה השם או גזרה כן חכמתו, וזהו האמת... ואחר שהענין כן ועם אמונת החידוש, א"א מבלתי שנאמר שיכול היה להמציא בחילוף זה הנמצא סבותיו ומסובביו, תתחייב לו ההרחקה להמצא כל מה שנמצא זולת האדם ללא תכלית כלל, אחר שהתכלית המכוונת והיא האדם איפשר המצאו מבלתי אלו כולם. ובגלל הדבר הזה הדעת האמתית אצלי לפי האמונות התוריות והנאות לדעות העיוניות, הוא שלא נאמין בנמצאות כולם שהם מפני מציאות האדם, אבל יהיו ג"כ שאר הנמצאות כולם מכוונות לעצמן לא מפני דבר אחר

Those who hold this view, namely, that the existence of man is the object of the whole creation, may be asked whether G-d could have created man without those previous creations, or whether man could only have come into existence after the creation of all other things. If they answer in the affirmative, that man could have been created even if, e.g., the heavens did not exist, they will be asked what is the object of all these things, since they do not exist for their own sake but for the sake of something that could exist without them? Even if the Universe existed for man's sake and man existed for the purpose of serving G-d, as has been mentioned, the question remains, What is the end of serving G-d? He does not become more perfect if all His creatures serve Him and comprehend Him as far as possible; nor would He lose anything if nothing existed beside Him. It might perhaps be replied that the service of G-d is not intended for G-d's perfection; it is intended for our own perfection,—it is good for us, it makes us perfect. But then the question might be repeated, What is the object of our being perfect? We must in continuing the inquiry as to the purpose of the creation at last arrive at the answer, It was the Will of G-d, or His Wisdom decreed it; and this is the correct answer... This being the case, we who believe in the Creation must admit that G-d could have created the Universe in a different manner as regards the causes and effects contained in it, and this would lead to the absurd conclusion that everything except man existed without any purpose, as the principal object, man, could have been brought into existence without the rest of the creation. I consider therefore the following opinion as most correct according to the teaching of the Bible, and best in accordance with the results of philosophy; namely, that the Universe does not exist for man's sake, but that each being exists for its own sake, and not because of some other thing.

12. Talmud, Sanhedrin 37a

'שררך' זו סנהדרין למה נקרא שמה שררך שהיא יושבת בטיבורו של עולם

'Your navel (Shir haShirim 7:3)' is the Sanhedrin; it is called 'navel' because it sits at the navel of the world.

13. Talmud, Chullin 91b

חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת שישראל אומרים שירה בכל שעה ומלאכי השרת אין אומרים שירה אלא פעם אחת ביום ואמרי לה פעם אחת בשבת ואמרי לה פעם אחת בחודש ואמרי לה פעם אחת בשנה ואמרי לה פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעם אחת ביובל ואמרי לה פעם אחת בעולם וישראל מזכירין את השם אחר שתי תיבות שנאמר +דברים ו'+ שמע ישראל ד' וגו' ומלאכי השרת אין מזכירין את השם אלא לאחר ג' תיבות כדכתיב +ישעיהו ו'+ קדוש קדוש קדוש ד' צבקות ואין מה"ש אומרים שירה למעלה עד שיאמרו ישראל למטה שנאמר +איוב ל"ח+ ברן יחד כוכבי בקר והדר ויריעו כל בני אלקים

Israel is more beloved before Gd than the ministering *malachim*, for Israel sings to Gd always, and the ministering *malachim* only sing daily, some say weekly, some say monthly, some say annually, some say once every seven years, some say once every Jubilee, some say once in eternity. Also, Israel mentions Gd's Name after only two words, as in, *Shema Yisrael HaShem*, and the ministering *malachim* after three words, *Kadosh Kadosh Kadosh HaShem Tzevakot*. Also, ministering *malachim* cannot sing in heaven until Israel sings below, as it is written, 'When the morning stars [ie the Jews] sing together... And the *bnei Elokim* trumpet.'